

негативних наслідків таким чином телекомунікації є невід'ємною частиною виробничої та соціальної інфраструктури України і призначені для задоволення потреб фізичних та юридичних осіб, органів державної влади в телекомунікаційних послугах.

На розгляд ВР України неодноразово виносилися законопроекти щодо вдосконалення ст. 360 КК України. Однак, залишаються відкритими питання щодо її назви у відповідності до чинного законодавства, кваліфікованих складів злочинів - враховуючи, що норма є спеціальною до ст. 194 КК України, аналогічно, як і норма ст. 270-1 КК України, тому існує безліч питань щодо уніфікації їх складів та відповідних оціночних понять у змісті. Гостро постає питання щодо кваліфікації та відмежування від суміжних складів злочинів та адміністративних правопорушень. Викликають питання щодо способів вчинення зазначеного злочину, зокрема і про віднесення загальнонебезпечного способу до обов'язкових кваліфікуючих ознак. Наслідки, які настали в результаті вчинення злочину, передбаченого ст. 360 КК України також залишають без відповідного законодавчого закріплення. А також повторність, форми співучасті при його вчиненні мають якимось чином відображатися при кваліфікації зазначеного діяння. Питання відповідності призначення покарання, удосконалення санкції чинної норми враховуючи слідчу та судову практику.

Викладене підтверджує актуальність обраної теми та зумовлює потребу поглибленого теоретичного аналізу кримінальної відповідальності за умисне пошкодження ліній зв'язку. Дослідження дозволить виробити науково обґрунтовані пропозиції щодо вдосконалення зазначеної норми закону та практики її застосування.

Яровий Ілля Дмитрович,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра ННІ № 1 Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник:

доцент кафедри фінансового права та фіскального адміністрування Національної академії внутрішніх справ, кандидат економічних наук, доцент ***Грущенко О. А.***

ПРЯМІ ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ ТА ЗАПОБІГАННЯ КОНФЛІКТУ ІНТЕРЕСІВ В УКРАЇНІ

Прямі іноземні інвестиції є вкрай вигідними для України. Підприємства з прямими іноземними інвестиціями, в яких іноземний інвестор володіє не менш як 10 % статутного капіталу, становлять лише 4,6 % усіх українських компаній. Втім, на цю порівняно невелику кількість підприємств припадає понад 20 % працездатного населення України, 24 % загального обсягу капіталу України й

майже 35 % загальної валової доданої вартості - показника обсягу виробництва. Отже, підприємства з прямими іноземними інвестиціями не просто значно більші, ніж підприємства із винятково вітчизняними інвестиціями; вони також значно продуктивніші. Відтак, економічні переваги прямих іноземних інвестицій в Україні є значними, незважаючи на скорочення обсягу прямих іноземних інвестицій протягом останніх років у зв'язку із складними економічними обставинами.

Значна частина прямих іноземних інвестицій можуть бути так званими «круговими» інвестиціями, які насправді мають українське походження. Це може частково розмити статистичні відмінності між підприємствами з прямими іноземними інвестиціями та без них. Дійсно, згідно з галузевим аналізом, у галузях із високою ймовірністю наявності кругових прямих іноземних інвестицій, зокрема, у важкій промисловості, переваги у продуктивності підприємств із зазначеними інвестиціями значно нижчі, ніж у таких галузях, як інформаційні та комунікаційні технології, а також виробництво продуктів харчування.

Прямі іноземні інвестиції свідчать про «тривалу зацікавленість» іноземного інвестора в діяльності підприємства, що передбачає володіння ним щонайменше 10 % статутного капіталу. Цим прямі іноземні інвестиції відрізняються від портфельних інвестицій, у рамках яких іноземний інвестор володіє меншою часткою підприємства і не має значного впливу на його діяльність.

Прямі іноземні інвестиції можуть сприяти розвитку підприємства завдяки забезпеченню доступу до іноземного капіталу, а отже, подоланню проблеми низького рівня вітчизняних заощаджень. Крім того, іноземні інвестори можуть приносити з собою управлінські ноу-хау, технології та мережі постачальників і покупців, а відтак підвищувати продуктивність та рентабельність підприємств із прямими іноземними інвестиціями [1].

На рівні громадських обговорень не викликає сумніву те, що прямі іноземні інвестиції є важливим фактором стимулювання економічного зростання в Україні. Водночас, реальна роль цих інвестицій в економіці України значно менш зрозуміла. Нещодавнє дослідження Німецької консультативної групи заповнює цю прогалину завдяки ретельному аналізу обсягу притоку даних інвестицій в Україну (загальної кількості українських підприємств із повністю іноземним капіталом) та економічного впливу прямих іноземних інвестицій.

Велика частка запасів прямих іноземних інвестицій надходить із великих фінансових центрів. Згідно з аналізом країн походження інвестицій, більшість із них заходять в Україну через великі фінансові центри та, ймовірно, походять із іноземних країн. У

2016 році прямі іноземні інвестиції в Україну з Німеччини, Великої Британії та Франції становили лише 10 %, 7 % та 5 % (Франція) відповідно. Водночас, 23 % прямих іноземних інвестицій походили з Нідерландів, ще 15 % - із Кіпру.

На думку багатьох експертів, це означає, що значна частка інвестицій насправді можуть бути так званими «круговими інвестиціями», які спершу належали вітчизняним акціонерам, а потім зайшли в Україну через фінансові центри на кшталт Кіпру. Втім, слід підкреслити, що не всі іноземні інвестиції, які надходять із фінансових центрів, є круговими прямими іноземними інвестиціями. Інвестори з інших країн також використовують великі фінансові центри завдяки лояльному регулюванню та низьким податкам.

На невелику кількість підприємств із іноземними інвестиціями припадає 20,4 % працездатного населення України, 24,0 % загального обсягу капіталу України й 34,9 % ВДВ не фінансових корпорацій в Україні. Отже, попри свою нечисленність, підприємства з іноземними інвестиціями мають значну економічну вагу [2].

Отже, аналіз показує, що компанії з прямими іноземними інвестиціями мають значні продуктивні переваги в порівнянні з їхніми внутрішніми партнерами в Україні, які, ймовірно, закріпляться у цьому типу власності. Тому варто докладати подальші зусилля для залучення більшої кількості інвестицій.

Також слід протистояти протекціоністським реакціям, які сьогодні здобули серйозного поширення. У зв'язку з цим слід звернути увагу на те, що компанії з прямими іноземними інвестиціями платять вищу зарплату, ніж компанії, які не займаються прямими іноземними інвестиціями.

Список використаних джерел

1. Девід Заха. Ціна відкритості: який вплив прямих іноземних іноземних інвестицій на економіку України. URL: <https://voxukraine.org/uk>.

2. Німецька консультативна група в Україні / Інститут економічних досліджень та поточних консультацій. Прес-реліз. URL: <https://www.beratergruppe-ukraine.de>.

3. Закон України Про запобігання корупції URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>.